

Úvodní stránka>Obrátit se na soud>Kde a jak>Náklady

Náklady

Litva

Tato stránka poskytuje informace o nákladech soudního řízení v Litvě.

Právní úprava odměn právnických profesí

Právní zástupci (solisitoriai)

V Litvě žádné takové povolání neexistuje.

Právníci (advokatai)

Odměny právníků nejsou v Litvě upraveny. Liší se podle složitosti případu a výše hodnoty předmětu sporu. Výše poplatků však nesmí překročit maximální částku stanovenou v doporučeních schválených **ministrem spravedlnosti a předsedou Rady Litevské advokátní komory (Lietuvos advokatų tarybos pirmininkas)**.

Obhájci (baristeriai)

V Litvě žádné takové povolání neexistuje.

Exekutoři (antstoliai)

Exekutoři konají pouze v případech, že dlužník nesplní rozsudek. V tomto případě musí být předloženy právně vykonatelné dokumenty. Výše poplatků za výkon, jejich úhrada a osvobození od nákladů na výkon jsou upraveny **Pokyny pro výkon rozsudků**. Veškeré náklady na výkon musí uhradit věřitel, jehož nárok byl uznán rozsudkem. Během nebo po výkonu rozsudku musí být odměna exekutora vymáhána od dlužníka.

Výše odměny závisí na druhu požadovaného výkonu a počtu jeho opakování. Některé náklady na výkon jsou fixní; některé činí 60 LTL za hodinu a některé vycházejí z procenta hodnoty majetku, na který se výkon rozsudku vztahuje.

Fixní náklady

Fixní náklady v občanskoprávním řízení

Fixní náklady stran v občanskoprávním řízení

Náklady řízení v **občanskoprávních sporech** se skládají z kolkovného a dalších nákladů: zastupování, doručování soudních písemností, odměna znalců, osvědčující osoby / svědkové, výkon atd. Kolkovné je v některých případech stanoveno občanským soudním řádem a je fixní. Náklady řízení jsou stanoveny v části VIII **občanského soudního řádu** (Civilinio proceso kodeksas).

Fáze občanskoprávního řízení, ve které musí být fixní náklady sporných stran uhrazeny

Kolkovné se obvykle platí před podáním žaloby/návrhu soudu.

Fixní náklady v trestním řízení

Fixní náklady stran v trestním řízení

V trestním řízení nejsou pro sporné strany žádné fixní náklady.

Fixní náklady v ústavním řízení

Fixní náklady stran v ústavním řízení

Ústavní řízení jsou bezplatná, nejsou však dostupná široké veřejnosti.

Předběžné informace, které musí uvést právní zástupci

Zákon nestanoví žádnou takovou přímou povinnost.

Náklady hrazené stranou, která v řízení uspěla

Náklady v občanskoprávních řízeních jsou stanoveny v části VIII občanského soudního řádu.

Právní základy pro stanovení nákladů

Kde lze najít informace o právních základech pro stanovení nákladů v Litvě?

Více informací je dostupných v připojené zprávě **Litvy o Studii transparentnosti nákladů** (950 Kb) .

V kterých jazycích lze získat informace o právních základech pro stanovení nákladů v Litvě?

Informace jsou dostupné v angličtině.

Kde lze najít informace o mediaci?

Více informací je dostupných na internetové stránce: [Postup soudní mediace](#)

Právní pomoc

Podmínky pro poskytnutí právní pomoci

Podle litevských právních předpisů existují dva druhy státem zaručené právní pomoci:

„Primární právní pomoc“ (pirminė teisinė pagalba) zahrnuje poskytnutí právní pomoci postupem stanoveným zákonem, který upravuje státem zaručenou právní pomoc, právní poradenství a vypracovávání dokumentů, které mají být předloženy orgánům státní správy, s výjimkou procesních dokumentů. Právní pomoc také zahrnuje poradenství pro mimosoudní urovnání sporu, opatření pro smírné řešení sporů a vypracovávání dohod o urovnání sporu.

„Sekundární právní pomoc“ (antrinė teisinė pagalba) zahrnuje vypracovávání dokumentů, obhajobu a zastupování u soudu. Zahrnuje to proces výkonu a zastupování během předběžné mimosoudní fáze sporu – kdy tento postup vyžaduje zákon nebo soudní rozhodnutí. Právní pomoc se také vztahuje na náklady řízení vzniklé v občanskoprávních řízeních, náklady vzniklé ve správních řízeních a náklady týkající se projednávání adhezního nároku v trestní věci. Všichni občané Litevské republiky, občané jiných členských států Evropské unie, jiné fyzické osoby, které oprávněně pobývají v Litvě nebo členských státech, a jiné osoby vymezené v mezinárodních smlouvách, jejichž signatářem je Litva, jsou způsobilí **pro získání primární právní pomoci bez ohledu na výši jejich příjmu**.

Všichni občané Litevské republiky, občané jiných členských států Evropské unie a jiné fyzické osoby oprávněně pobývající v Litevské republice a jiných členských státech mohou žádat o poskytnutí sekundární právní pomoci. Aby mohl žadatel získat sekundární právní pomoc, jeho **majetek a roční příjem by neměly překročit úroveň majetku a příjmu stanovené vládou** v zákoně, který upravuje státem zaručenou právní pomoc.

Při posuzování chudoby se proto používá systém obvyklé prahové hodnoty (maximální výše, pod kterou je žadatel považován za chudého).

Nárok na právní pomoc

Použijí se **dvě úrovně majetku a příjmu** stanovené vládou. Majetek a příjem žadatelů by neměly překročit první popř. druhou úroveň stanovenou zákonem. Kromě toho by roční čistý příjem žadatele (za posledních dvanáct měsíců) neměl překročit první popř. druhou úroveň příjmu stanovenou litevskými právními předpisy.

Chudoba není jediným kritériem používaným k určení způsobilosti žadatele získat sekundární právní pomoc.

Nárok na právní pomoc **první úrovně** je stanoven, pokud roční příjem žadatele nepřesahuje 8 000 LTL (2 318,8 EUR) plus 3 000 LTL (869,6 EUR) na každou vyživovanou osobu. Nárok na právní pomoc **druhé úrovně** je stanoven, pokud roční příjem žadatele nepřesahuje 12 000 LTL (3 478,2 EUR) plus 4 400 LTL (1 275,3 EUR) na každou vyživovanou osobu. Povinnosti žadatele vůči jeho závislým osobám nejsou pro účely posuzování chudoby zohledňovány.

Rozsah sekundární právní pomoci, s přihlédnutím k majetku a příjmu žadatele, je zaručen a hrazen státem takto:

100 % – je-li na základě majetku a příjmu žadatele stanovena první úroveň

50 % – je-li na základě majetku a příjmu žadatele stanovena druhá úroveň

Stát musí zaručit a hradit 100 % nákladů na sekundární právní pomoc poskytnutou osobám stanoveným v článku 12 tohoto zákona (viz níže). Tyto náklady jsou hrazeny bez ohledu na majetek a příjem žadatele. Výjimkou jsou osoby (uvedené v čl. 12 šestém pododstavci zákona), které mohou s majetkem a příjmem volně disponovat. Tyto osoby jsou zařazeny do druhé úrovně. Zde stát zaručí a uhradí 50 % nákladů na sekundární právní pomoc.

Některé skupiny osob jsou způsobilé pro získání sekundární právní pomoci **bez ohledu na úroveň majetku a příjmu** stanovené vládou (podle článku 12 zákona o státem zaručené právní pomoci):

osoby v trestních řízeních (podle článku 51 trestního řádu) a v jiných případech stanovených zákonem, je-li fyzická přítomnost právního zástupce obhajoby povinná;

poškozené strany ve věcech týkajících se náhrady škody vzniklé v důsledku trestné činnosti, včetně věcí, kdy se projednávají nároky na náhradu škody jako součást trestní věci;

osoby pobírající sociální podporu pro rodiny s nízkým příjmem (svobodní rezidenti) podle litevského práva;

osoby žijící v pečovatelských ústavech;

osoby, u nichž je potvrzeno, že trpí závažným postižením; osoby s uznanou pracovní neschopností; osoby, které dosáhly důchodového věku, a osoby, pro které byla stanovena podstatná úroveň zvláštních potřeb. Zahnuje to poručníky (opatrovníky), kdy je státem zaručená právní pomoc vyžadována pro zastupování a obhajobu práv a zájmů nezletilé osoby ve svěřenecké péči (dítěte v pěstounské péči);

osoby, které předložily důkaz prokazující, že z objektivních důvodů nemohou disponovat svým majetkem a finančními prostředky a že z těchto důvodů majetek a roční příjem, kterými mohou volně disponovat, nepřekračují úroveň majetku a příjmu stanovené zákonem upravujícím právní pomoc;

osoby, které trpí vážnou duševní poruchou, jsou-li otázky týkající se jejich nucené hospitalizace a léčby posuzovány podle zákona upravujícího péči o duševní zdraví. Patří sem jejich poručníci (opatrovníci), je-li státem zaručená pomoc vyžadována pro zastupování práv a zájmů dítěte v pěstounské péči (nezletilé osoby ve svěřenecké péči);

dlužníci v řízení o výkonu, kdy je exekuce vykonávána na nemovitost posledního místa pobytu;

rodiče nebo jiní právní zástupci nezletilých dětí, kdy je projednávána otázka soudního vystěhování;

nezletilé děti, pokud nezávisle žádají soud o ochranu svých práv a zájmů chráněných a stanovených zákonem. Vyloučeny jsou ty, které uzavřely manželství postupem stanoveným zákonem nebo jejichž způsobilost k právním úkonům soud uznal;

osoby nezpůsobilé k právním úkonům ve věcech, které se týkají rozhodnutí o způsobilosti fyzické osoby;

strany ve věcech týkajících se evidence narození;

jiné osoby ve věcech týkajících se smluv podepsaných Litevskou republikou.

Odměny a náhrady nákladů za znaleckou činnost

Soud musí znalcům uhradit ušlý výdělek – v práci nebo z jejich obvyklého zaměstnání – za každý den, který musí strávit u soudu. Je jim vyplácena odměna za provedení příslušného posouzení a poskytována náhrada veškerých výdajů spojených s dostavením se k soudu, dopravou a ubytováním, spolu s dietami. Strana, která podává návrh na předvolání znalců, musí předem složit **jistotu** ve výši stanovené soudem. Pokud návrh na předvolání znalce (znalců) předkládají obě strany, skládají jistotu rovným dílem. Jistota se skládá na zvláštní účet soudu.

Pokud v případech stanovených litevským **občanským zákoníkem** (Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas) nebo jinými zákony **soud předvolá svědky** (liudytojai) a **znalce** (ekspertai) z **vlastního podnětu, musí být náklady uhrazeny ze státního rozpočtu**. Může to zahrnovat nařízení posoudit nebo provést ohledání místa události.

Při určování výše jistoty musí být přihlédnuto k výši budoucích nákladů. Soud znalcům uhradí dané částky, jakmile splní své povinnosti. Soud musí také uhradit znaleckým ústavům provedení posouzení na základě faktury předložené po provedení posouzení. Tyto částky budou hrazeny ze zvláštního účtu soudu vedeného v bance podle místa soudu. Není-li složena žádná jistota, musí být částky náležející znalcům a znaleckým ústavům proplaceny ze zvláštního účtu soudu a **uhrazeny stranou, proti které byl rozsudek vyneseno, nebo stranami v poměru k výši uspokojených a zamítnutých nároků**.

Ministerstvo spravedlnosti stanoví maximální výše těchto nákladů.

Odměny překladatelů a tlumočnicků

Soud poskytuje překladatelům náhradu za ušlý výdělek – způsobený jejich nepřítomností v práci nebo obvyklém každodenním zaměstnání – za každý den, který musí strávit u soudu. Překladatelům musí být uhrazena jejich překladatelská práce a poskytnuta náhrada výdajů, které jim vznikly v důsledku dostavení se k soudu, dopravy a ubytování, spolu s dietami. Strana, která předkládá soudu dokumenty a požaduje jejich překlad do cizího jazyka, musí předem složit jistotu ve výši stanovené soudem.

Soud musí překladatele platit z prostředků státního rozpočtu vyhrazených pro tyto účely, s výjimkou částek hrazených překladatelům za překlad soudních dokumentů předložených stranami do cizího jazyka. Náklady na tlumočnické/překladatelské služby během soudního jednání musí být **hrazeny ze státního rozpočtu**. Ministerstvo spravedlnosti stanovilo maximální výši těchto výdajů.

Související přílohy

[Zpráva Litvy o Studii transparentnosti nákladů](#) (950 Kb)

Poslední aktualizace: 07/06/2019

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.